

РЕШЕНИЕ

№ 1906

гр. София, 21.04.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 35 състав, в публично заседание на 11.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **1886** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от С. М. М. срещу бездействие по чл.257, ал.1 от АПК или мълчалив отказ по чл.58 от АПК на Областния У. на О. С. за отписване от актовете книги на недвижим имот пл. № 37 с площ от 1650 кв.м., к.л. 551, ж.к. М I – Столична община и издаване на удостоверение за деактуване на същия.

В открито съдебно заседание заявява, че поддържа жалбата си само в частта ѝ срещу неоснователно бездействие на Областния У..

Само предвид горното, предвид дезесирането на съда, на основание чл.159, т.8 от АПК, жалбата срещу мълчалив отказ по чл.58 от АПК на Областния У. на О. С. за отписване от актовете книги на недвижим имот пл. № 37 с площ от 1650 кв.м., к.л. 551, ж.к. М I – Столична община и издаване на удостоверение за деактуване на същия следва да се остави без разглеждане.

Дори и да не беше така, тя отново би била недопустима и на основание чл.159, т.1 и т.4 от АПК, по следните съображения:

По отношение на оспорването на мълчалив отказ на Областния У. на О. С. за отписване на имота от актовете книги, индивидуален административен акт, както и липсва правен интерес:

На първо място, няма мълчалив отказ на Областният У., тъй като не той е компетентният орган да издаде заповед за отписване от актовете книги. В случая става въпрос за отписване, което се извършва по реда на чл.78, ал.2 от Закона за държавната собственост.

На второ място, към подаване на жалбата, видно от преписката, а и от самото ѝ

съдържание, имотът вече е бил деактуван със Заповед № РД-02-14-200 / 14.03.2008 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, след съгласието на министъра на здравеопазването.

И на трето място, дори и да беше компетентния орган, издаването на заповед за отписване от актовете книги не представлява издаване на индивидуален административен акт, засягащ правата и интересите на лицата.

Подлежат на обжалване административни актове, които засягат права и законни интереси.

Отписването или записването в съответните актови книги на един недвижим имот като общински или държавен, не са действия на администрацията определени от закона като правопораждащи юридически факти, с настъпването на които да възникват права или да се накърняват защитени от закона интереси.

Въпреки, че с разпоредбата на чл. 21 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ значително е разширено определението за индивидуален административен акт, в сравнение с чл. 2, ал. 1 от ЗАП (отм.), като съгласно чл. 21, ал. 2 от АПК приравнени на индивидуални административни актове са декларативните и констативните актове, макар с тях да не се засягат непосредствено права и да не се създават задължения на граждани и организации, редът и формата за актуване на имот като държавна собственост представлява вътрешнослужебна дейност на администрацията.

Самото властническо волеизявление (нареждане), с което се разпорежда да бъде отписан един недвижим имот от актовете книги за държавна собственост е вътрешнослужебен акт, който поражда права и задължения единствено за органите по актуването на държавната собственост, подчинени на автора на акта. Отписването на имот от актовете книги е вътрешнослужебен акт, представляващ дейност по регистрирането и отчитането на недвижимите имоти – държавна собственост. Затова и отказът за отписване на имот от актовете книги има същия характер, както и самата заповед, с която се разпорежда отписването. С отказ за отписване от актовете книги се декларират административни, а не гражданскоправни отношения, поради което настоящият състав намира, че обжалваният акт не е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 2 от АПК. Това волеизявление не поражда права или задължения за гражданите и организациите.

Законодателят с нормата на чл. 79, ал. 3 от Закона за държавната собственост е предписал реда, по който следва да бъде осъществена защитата. Съгласно текста на чл. 78 от ЗДС, имотите, неправилно актувани като държавна собственост, както и имотите, основанието за актуването на които е отпаднало, се отписват от актовете книги със заповед на областния У. и се предават на собственика, но споровете за материално право се решават винаги по общия исков ред. Когато административният орган не приеме представените доказателства, или счете, че те не установяват собственост, единственият начин за разрешаване на проблема си остава този по исков ред. Отказът на органа, в този случай, да разпреди отписването на един недвижим имот от актовете книги за държавна собственост по своята същност е отричане на претендираното от жалбоподателката право на собственост върху този имот, което вещно право може и следва да бъде защитено само по общия исков ред чрез сезиране на родово компетентния съд с установителен иск, и то предявен срещу държавата, с правно основание чл.97 ал.1 ГПК или с ревандикационна искова претенция с правно основание чл.108 ЗС, а не по реда на административното производство.

По отношение на оспорването на мълчалив отказ на Областния У. на О. С. за издаване

на удостоверение за деактуване на имота, освен на основание чл.159, т.8 от АПК, жалбата следва да се остави без разглеждане поради долното:

Следва да се отбележи, че в молба вх. № 94-СС/16 от 12.02.2009 г. до Областния У., няма такова искане. Заявление с подобно искане в преписката има приложено с вх. № към 0715/11 от 21.03.2008 г.

По отношение на нея, жалбата с вх. № към 94СС/16 от 19.03.2009 г., очевидно е извън всякакви преклузивни срокове по чл.149, ал.2 от АПК, поради което следва да се остави без разглеждане и на основание чл.159, т.5 от АПК.

Оспорването на бездействие на Областния У. по чл.257, ал.1 от АПК да деактува имота също е процесуално недопустимо.

Заповед № РД-02-14-200 / 14.03.2008 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройство е била изпратена на Областния У. „за сведение и изпълнение”, т.е. горното може да се разбира само като оспорване на бездействието на Областния У. да извърши съответното отбелязване за вече извършеното отписване в съответните актови книги за държавна собственост.

Освен това, не е налице и хипотезата на сочения чл.257, ал.1 от АПК, а именно задължение, произтичащо пряко от нормативен акт. За да извърши нанасянето, следва да е налице влязла в сила заповед, в случая на органа по чл.78, ал.2 от ЗДС. Т.е. действието се извършва в изпълнение на заповед, а не произтича пряко от закона.

Тук отново е налице вътрешно – служебна дейност, която не се отразява по никакъв начин върху правната сфера на жалбоподателя.

По изложените съображения, и на основание чл.159, т.1, т.4, т.5 и т.8 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ определението си за даване ход на делото по същество.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на С. М. М. срещу бездействие по чл.257, ал.1 от АПК или мълчалив отказ по чл.58 от АПК на Областния У. на О. С. за отписване от актовете книги на недвижим имот пл. № 37 с площ от 1650 кв.м., к.л. 551, ж.к. М I – Столична община и издаване на удостоверение за деактуване на същия.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 1886 от 2009 г. по описа на Административен съд – С. град, II АО, 35 състав.

Определението подлежи на обжалване чрез настоящия съд пред Върховен административен съд на Република Б с частна жалба в седемдневен срок от получаване на съобщението.

На основание чл.138 от АПК, препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: